

TRANSILVANI'A.

Fóia Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana
si cultur'a poporului romanu.

Acésta fóia ese cate 3 cóle pe luna si costa 2 fr. v. a. pentru membrii asociatiunei, éra pentru nemembrii 3 fr. Pentru strainatate 4 fr. cu porto postei. Abonamentulu se face numai pe cate 1 anu intregu. — Se abonéza la Comitetulu asociatiunei in Sibiu séu prin posta séu prin dd. colectori.

Nr. 18.

Brasiovu 1. Septembre 1868.

Anulu I.

Despre medicina cu respectu la poporul romanescu.

(Continuare.)

Asia ne invétia renumitulu medicu Bock. Noi amu citatu dintre altii pre acesta că pe o auctoritate eminenta, din cauza ca elu inca nu apucà a trece in cét'a asia numitilor fisiurgi, séu medici naturali, ci elu se tiene pana astadi de cast'a sa, preserie si acuma medicamente. Acésta purtare a lui dr. Bock se va parea la multi că o paradoxă; éca inse ce dice érasi totu dr. Bock:

„ „Inse domnule doctoru, o recepta totu imi vei scrie!“ “

„Acésta dorintia (a bolnavului) me facù se recadu in scaunulu meu. Adica acesta fu resultatulu prelegerei mele tienute in restempu de un'a diumetate de óra catra unu asia numitu patientu cultivatul. Eu ii diceam lui, ca ból'a nu i se va vin-deca prin medicamente, ci numai prin o viétia regulata. Apoi se fiti vediutu, cu cata incredere si consideratiune se purtá catra mine acestu bolnavu viclénu pre catu timpu ii vorbeam eu. Elu imi facea semne de complacere astfelii, in catu eu eram mandru, ca am salvatu unu sufletu bolnavu din manile acelui satana, care pórta numele de medicamentu. Acésta inse vine de acolo, ca ne bucuramu prea iute si in grab'a nóstra tienemul pe ómeni destulu de intiepti, pentrucá se'si scia tracta atatul trupulu catu si sufletulu propriu.“

Pentrucá se pricepemu si mai bine atatu dîsele dlui Bock, catu si ale mai multoru medici de renume mare, se aruncamu o retrospectiva scurta preste istori'a medicinei.

Inca din tempurile cele mai vechi ap'a rece, diet'a si misicarea in aeru liberu au fostu mediul cele mai eschisive, de care ómenii se foloseau spre a se vindeca de bôle pe cale firésca si fara nici unu metodu. Ómenii s'au departatu numai succesive dela acésta cale aratata de natura si au apucatu pe cali arteficiose si retacite. Popórale antice puneau pe bolnavii loru de - alaturea drumurilor si locurilor publice, pentru că trecatorii se le dea consiliu. Despre singuratecele popóra se sciu urmatóriile. Indianii faceau secretu din art'a loru de medicina; éra fiinduca acésta prin Zoroaster trecù la Persiani, éra dela acestia la Egipteni si dela aceia prin Moise la Israileteni, se pote crede, ca tractarea medica fiindu la tóte acestea popóra in principiu asemenea celei observate la Israeliti, ea a fostu simpla si naturei corespundietória, pentru că la Israeliti aflamu measurele cele mai simple si mai priünçiose, care si astadi corespundu climelor nóstre atatu in privint'a dietei, catu si a preservarei de bôle (profilacticei). Aici tragemu atentiunea cetitorilor de ecs. numai la intrebuintiarea spalarei si a baiiloru in dile de sanetate si in bôle.

Dela Egipteni medicin'a trecù la Elini, éra dela acestia mai tardiú la Romani, inse si la acestia s'a intrebuintiatu simplu si in modu corespundietoriu naturei. Cunoscutu este, ca acestea popóra vedeau scaturiginea bólelor in cate o dieitate, de aceea pentru că se o imbuneze pe aceea, edificau temple in onórea loru (precum si astadi mai facu multi). Popii acelorui temple erau in cursu de mai multe vécuri totuodata si medici, inse fara nici o teoria. Impregiurulu acelorui temple atatu demnitatea locului, catu si regiunea placuta cu atmosfer'a sănătoasa, contenirea dela escese (diet'a), baile si spalarea (ap'a rece), jocurile si ecsercitiele gimnastice (misicarea in aeru curat), aveau cele mai bune urmari pentru vindecarea bolnaviloru.

Ipocrates (nasc. in 456 ani in. de Isusu Christosu), celu mai renomitu medicu elinu si fundatoriulu medicinei scientifici, a culesu cu cea mai mare diligentia tóte acestea observatiuni si elu nu avea altu metodu, decatul numai esperientia. Modelul lui Ipocrates a fostu natur'a, éra calauzulu său conducatoriulu seu era nesuintia de a descoperi adeverulu. Sistem'a sa, fara indoéla cea mai buna, nu a fostu alt'a, decatul o colectiune de observatiuni cu regule deduse din aceleasi. De aici inainte inse medicin'a ajunse mai alesu prin Erophilus — pe diverse cali retacite si estreme. Mersulu ei se asemaná unui

drumul sierpitoriu, carele în colaciturile sale cete odată se apropiie de calca cea adeverată, adică de cea corespundietória naturei și observatiunilor facute, după aceea înse érasi se abate mai multu séu mai pucinu dela calea drépta. Cu inflo-
rarea filosofiei, care a cadiutu tocma în acelea tempuri, medici'nă trecù în manile filosofilor speculatori, carii pe specula-
tiunile și abstractiunile loru arteficióse au edificat si metoduri
medicinali totu asia de arteficióse, înse cu atatu mai pucinu
folositórie. De atunci încóce numai după trecerea mai multoru
sute de ani tractarea naturala a bôleloru isi recastigà rangulu
și dreptulu seu prin doctrin'a creată din nou de dr. Hahne-
man, adeca prin Homoeopathia. De-si principiale homoeo-
pathiei se paru a fi fórte paradoxe (neusitate), totusi lumea
are a multiamí acestei sisteme, cumca în tempulu nostru me-
dicin'a incepù a se reintórce din nou la natura si la acea sim-
plitate, cata numai se pôte combina cu referentiele create de
cultur'a nóstra moderna. Homoeopathi'a ne invetià de nou, că
medicii se nu pună man'a cu prea multă cuteszare pe corpulu
bolnavului; ea ne invetià, că se respectamu puterea vinde-
catória a naturei si se o lasamu că se lucre. Homoeopathi'a in specie ne arata, ce minuni pôte produce diet'a strinsa,
cum si ca la cate-unu casu anumitu nici decumu nu e de
lipsa, că se dai bolnavului dintr'odata cate o dutiena de medi-
camente, ci cumca de regula este de ajunsu numai cate unu
mediulocu simplu, pentrucá sanetatea érasi se se restaure. Deci
homoeopathi'a forméza trecerea dela sistem'a medica arteficiósa
de mai nainte la cea de astadi, simpla si naturala; asia ea este
membru ultimu, éra simplitatea rationata de astadi e membru
din urma alu cercului in carele s'a intorsu medicin'a dela ur-
dîrea ei pana in tempulu nostru. Acestu din urma membru
este acela, despre carele renumitulu dr. Dumoulin dela Paris
a disu in óra mortiei sale catra colegii sei, carii deplangeau
perdere lui: „Eu lasu in urm'a mea trei medici mari, éra a-
ceia sunt: „Ap'a, misicarea si diet'a.“

Ei, bine, pôte fi ca ne va dice cineva: Ce vrei dta cu
acestea? Vrei se indrepti lumea cu degetulu? Voiesci se iai
dela ómenii bolnavi inca si cea din urma anghira de sperantia,
ce le dau in durerile si in bôlele loru medicii si medicamen-
tele? Voiesci se'i lasi fara nici o sperantia? — Ba nici decumu,
eu voiescu numai se aratu, ca romanulu este unu poporu verde,
carele inca n'au apucat si scalcie si strica instinctulu (bol-
dulu) naturalu. Acestu instinctu sanatosu apara pe romanu de

uncle medicamente, la care nu se supune, nu pentruca ar fi prostu séu nepasatoriu de sanetatea si viéti'a sa, ci pentru ca nu'lui lasa boldulu seu; éra déca elu rugatu séu amenintiatu se supune totusi unei cure metodice, atunci tóta natur'a sa se revoltéza si nu are pace, pana candu nu lapeda — vóme — pe acestu inemicu alu seu, adica medicamentele arteficióse.

Asia dara acestu instinctu séu boldu firescu trebue se'lu cultivaniu si se ingrijimu de elu, aratandu ómeniloru regulele igienice, nu din punctu-de-vedere medicinalu, precum s'a intemplatu pana acumă, ci din acela, in carele au ajunsu astadi sciintiele naturali si care au se ajunga cu incetulu proprietatea tuturoru ómeniloru, éra nu numai a unei caste privilegiate. Scopulu unui mediciu adeveratu trebue se fia, că séu persóna séu familia, se ajunga a fi catu se pôte mai independente intru dejudecarea si tractarea afaceriloru sale trupesci; se'i arate modulu vietuirei intru intielesulu celu mai strinsu alu euventului, adica cumu se pre'ntempine bólele prin unu modu rationabilu; se'i arate, cumca in orice corpu organicu jace o putere conservatória (tienetória), care se opune bóleloru, éra déca acestea totu se nascu, atunci le delatura; se'i faca cunoscute acelea mediulóce naturali, care sunt in stare a delatura pedecile ce voru fi standu in calea puteriloru vindecatórie.

Din secoli este cunoscutu si cei mai buni medici recunoșcera de regula si indreptariu intru eesercitarea profesiunei loru, cumea activitatea organica a tuturoru organismelor vii preste totu, si in specie a organismului omenescu, posede óresicare independentia, unu gradu inaltu alu domniei de sine, pe care o eesercítéza ne'ncetatu pentru scopurile conservarei proprie, éra acésta o face in dilele de sanetate că si in cele de bôla. Acestei activitatii organice i s'aau datu numiri diverse, precum: Autocratia (domni'a de sine), Autonomia (gubernarea de sine), Physiautocratia (domnia independente a naturei), Vis naturae conservatrix (puterea conservatória a naturei), Vis naturae medicatrix (puterea vindecatória a naturei), Psychiatrica (vindecare naturala); inse din tóte acestea numiri se vede, cumca ele in esentia insémna totu un'a, ca adica in natur'a omului domnesce o putere, o virtute, o capacitate, o activitate, alu carei scopu este conservatiunea propria a organismului, care inse nici decumu nu este asiediata in vreunu locu anumitu, precum de ecs. in creeri séu in ânima, de unde se'si manifesteze domni'a sa, ci accea se arata pretutindeni intr'o armonia puterósa, in tóte fibrele si firele, in tóte

tieseturele pana la cea mai mica celula dupa o lege individuala conducatoria.

Organismulu este unu intregu, este unulu. Elu e totu acel'a, ori ca poate se si desvolte si conserve viat'ia sa individuala sub conditiuni bune de viatia, ori ca e destinat a lucra sub relatiuni ce nu'i priiescu, nu'i convinu, care'lu facu bolnavu. Sanetosu ori bolnavu, pana ce traieste, nisuesce a se sustiené. Aceasta unitate a organismului sanetosu si bolnavu, aceasta capacitate si aceasta nisuintia de a se sustiené sanetosu ori bolnavu, aceste tote mai sunt inca prea pucinu cunoscute de cei mai multi medici si laici. De aici vine retacarea in medici ca si in laici, carii dicu, cumca pentruca organismulu se se poate reduce erasi in statulu sanetosu, ar ave trebuintia de midiulocce, care aru lucra asupr'a lui din afara. Aceasta retacire nutrita de voluptati si de lenesiulu egoismu de a nu suferi lipsa in nimic'a, este caus'a, ca in medicina s'au gramaditu cumu amu dice o sabura, unu balastu ca in corabii, unu potopu de medicamente, de forme lecuitoria (descantaturi) si metode lecuitorie astfelui, incatu legislatiunea este silita din decenii in decenii a lapeda din farmacopii (apotece) o gramada din ele, ca netrebnice si obsolete si a introduce altele noua. Aceasta retacire s'a incubatu si in capetele medicilor si aceloru, carii propasiescu cu tempulu; pentruca de si acestia in teoria sunt convinsi despre nefolosulu, ba si despre stricatiunea lecurilor in dile de sanetate si de bôla, totusi alerga la opiu, mercuriu, assafoetida, plumbu si cate altele si le prescriu bictilorù bolnavi ca neste midiulocce mantuitorie; era deea totusi natur'a vindecatoria invinge bôla si lecurile, ei striga triumfandu: cutare si cutare medicamentu este specificu in cutare si cutare bôla, candu altulu din contra dice: tocma acestu lecu nu ajuta nimicu. Numai aceasta retacire face pe omeni nepatiti ca se credia, ca fara lecuri nu e manuire si ca acel'a e doctoru bunu, care scie asta si prescrie lecuri pentru ori ce bôla! —

Aceasta putere seu virtute vindecatoria, ce jace in fiacare organismu, se arata in marimea sa in bolele chirurgice seu din afara. Fiacare chirurgu recunoscce, ca nu elu este cel'a ce vindeca frantur'a osului, ran'a, inflatur'a, sgaib'a s. a., ci ca este puterea naturei (puterea vietiei), care prin operatiunile sale minunate, prin ecdadiune, conglutinatii, supuratiune (sudore, alipire, puroire), lapidarea celui stricatu si prin regeneratiune (formare noua) efectuëza acesta, si ca elu are nu-

mai se indrepte si se conduca aceste operatiuni si se delature pedecile loru. Totu asia e si la bôlele din laintru, ce se ascundu de sensurile nóstre.

(Va urma).

✓ Archiv'a istorica a Romaniei.

Colectiune critica de documente asupra trecutului romanu, incependu dela timpii cei mai departati si pana la anulu 1800. De B. Petriceicu HAJDEU. Bucuresci.

Imprimeria Statului 1865. Formatu 4º mare.

Două tomuri au esită din acésta publicatiune istorica a dlui profesorul Hajdeu. Pretiulu unui tomu este 7 douadieceri, asia relative multu mai estinu, decat sunt cele mai multe carti care se tiparescu in Bucuresci si Iasi; cu tóte acestea nu credem, că din acésta colectiune istorica se fia trecutu dincéce mai multe că pana la diece exemplaria. Cu atatu mai virtosu ne simtimu indatorati, că precum amu urmatu cu Tesanrulu de monumente alu dlui dr. Papiu Ilarianu, ca iamu publicatu si in acésta fóia atatu prefati'a catu si sumariulu, intocma se incunoscintiamu si coprinsulu Archivei istorice a dlui Hajdeu. Scopulu generatiunei de fatia trebue se fia, că se dea probe de ajunsu, cumca déca pana acumu nu avemu istoria scrisa cumu se cade, avemu inse materialu destulu de bogatu, din care se se pote scrie, din care se se imple multimea lacunelor, se se corégă partile falsificate de straini, se se amplifice si limpediesca pre cate le avemu. Acestu scopu ajunsu, generatiunea de fatia isi va fi implinitu misiunea sa pe $\frac{1}{4}$ de secolu inainte, pentruca dupa opiniunea nóstra se mai cere celu pucinu atatu spatiu de tempu, pentruca se se mai adune materialu istoricu, firesce sub conditiune, că scrutatorii se pótă lucra in libertate deplina. In acestu periodu trebue se scim uñii de altii, prin urmare lucrările scrutatorilor si culegatorilor de documente trebue se ajunga la cunoșcintia intregului publicu doritoriu de a vedé odata istoria patriei si a natiunei sale scrisa asia, incat se pótă sta alaturea cu opurile clasice ale altoru natiuni.

Despre valórea istorica a colectiunilor nóstre transilvane s'a vorbitu altadata mai pre largu, éra publicarea continuata a sumarialoru Kemenyiane ilustra mai totu ce s'au disu despre ele. In catu pentru valórea istorica a publicatiunilor lui Hajdeu, lasamu că se vorbésca mai anteiu dlui insusi.

In „darea de séma,” pre care dn. Hajdeu o premitc la tom. I. alu publicatiuniloru are intre áltele acestea:

„Pe langa caracterulu seu documentale si mai cu séma internu, pe langa sumariele si registrele sale, Archiv'a istorica mai are meritulu de a imbratiosia in sine tóte epocele istoriei romane din tóte puncturile de vedere; incatul chiaru in acestu primu volumu, pe ceva c  200 de pagine, lectorulu gasesce 300 de piese, din cari nu este nici un'a, care se nu poseda macaru unulu din urmat rele aspecte: politicu, socialu, juri-dicu, administrativu, eclesiasticu, militariu, comercialu, topo-graficu, cronologicu, limbisticu, biograficu, eraldicu, etnogra-ficu, literariu, artisticu.

Sciindu vr'o diece limbe antice si moderne, avemu cheiele cele mai necesarie pentru a intielege si a alege totu ce p te arunca vr'o lumina asupr'a trecutului romanu. Astfelui, afara de mai multe preti se documente pana acumu inedite, de prin archivele ruse, polone si din archiv'a statului din Bucuresci, gruparamu la unu locu unu s ru de piese imprastiate prin feliu de feliu de colectiuni eterogene si unele f rte rare: Acta Tomicina, Акты Zanadnoi Poccin, Benkoe, Engel, Grabowski, Baltimore, Resmiefendi, Lewenklau, Lelewel, Charri re, Czacki, Dunin-Borkowski, Neuville, Lannoy, Venelin, Rastawiecki, Sommer, Balinski, Pauli, Aprilov, Записки Одеесского Общества, Monumenta Hungariae, Knira посольскаia литовскаia, Crusius, Сопраніе Законовъ etc. etc.

Pentru a da ua idea anticipata despre abundati'a si importanti'a acestei publicatiuni, infatiosiamu aci de ua-camdata urmat rea analisa cronologica a 60 de documente pana la a. 1499, cuprinse numai in acestu primu volumu si din carii vr'o 40 sunt inedite.

I. Tira, 201, Februarie.

Institutiunile comerciali si politice ale Cetatii-albe in se-colii II. si III.: usulu limbelor  gr ca si latina, procuratorii imperiali, regimulu democraticu, scut la de vame. Pag. 41.

II. Fara locu, 1096.

Episcopi'a catolica secui sca a Milcovului in Romani'a doui cei mai vechi episcopi; legatur'a loru cu cruciatele. P. 59

III. (Berladu), 1134, Maiu 20.

Prim'a epoca din istoria Berladului: principi feudali va-

sali ai regilor Galitici, aparitiunea Tecuciului si Galatiului, legature comerciali cu imperiul bisantinu, cu Ungari'a, Rusi'a si Boemii'a; sistemulu doganiaru. Pag. 16.

IV. Fara locu, 1192, Februarie 1.

Prim'a mentiune a numelui Moldovei; stapanirea romano-bulgarilor asupr'a Romaniei danubiane si partilor Ungariei. Pag. 96.

V. Fara locu, 1231.

Starea romanilor in Transilvania; articolulu definitivu „ul;“ numele propriu la romani; dominatiunea bulgara in Fagarasiu. Pag. 97.

VI. Fara locu, 1378.

Inceputulu colonisarei romane in Galiti'a: arcasii romani in serviciulu polonu, legile romane. Pag. 153.

VII. Fara locu, 1383.

Urmarea colonisarei romane in Galiti'a. Pag. 153.

VIII. Luck, 1388, Genariu 27.

Petru-voda Musiatu in Moldov'a: inrudirea lui cu dinsti'a polona, bogati'a lui, stapanirea asupr'a Pocutiei, monet'a rubla de argintu italianu, fratele lui Petru-Romanu. P. 177.

IX. Sucév'a, 1388, Februarie 10.

Analogu cu documentulu precedinte. Pag. 177.

X. Nowosambor, 1390.

Romani capi de óste in Poloni'a. Pag. 104.

XI. Fara locu, 1391, Decembre.

Legature religiose intre Tiér'a-Romanésca si Serbi'a, proprietati teritoriali romane in Serbi'a. Pag. 17.

XII. Romanu, 1392, Martiu 30.

Romanu-voda in Moldov'a, fiii sei, modulu delimitatiunei teritoriale, originea orasiului Romanu. Pag. 18.

XIII. Fara locu si data.

Mircea celu mare reguléza comerciulu muntenescu cu Poloni'a. Tergoviscea — depositu principale, arendarea vamelor la particulari. Pag. 3.

XIV. Giurgiu, 1399, Maiu 11.

Obligatiunile satesei catra fiscul, morunii domnesci. Fiul lui Mircea cel mare Michailu, dari anuali de grau si vinu la monastiri. Pag. 97.

XV. Tisman'a, 1406, dupa 23 Noembre.

Titlulu completu alu Domniloru munteni, legaturele lui Mircea cel mare cu imperatulu Sigismundu. Pag. 98.

XVI. (Sucév'a), 1407, Genariu 7.

Iosifu, primulu mitropolitu alu Moldovei; pozituna sa facia cu Alecsandru celu bunu, anticitatea monastirilor Bistrit'a si Némtiu, cartile monastiresci, plantatiunea viilor, famili'a boieresca Urechia seu Urechia. Pag. 140.

XVII. Sucév'a, 1407, Octombrie 8.

Regulamentulu comercial alu lui Alecsandru celu bunu: sistemulu monetariu, enumeratiunea marfurilor, orasiele Moldovei, drumurile etc. Pag. 130.

XVIII. Argesiu, 1418, Iuniu 15.

Michaiu-Voda in Tiér'a-Romanésca: influint'a lui in Transilvania, pasiunile muntene, detasimenturi militare numite „sagéta.“ Pag. 118.

XIX. Sucév'a, 1419, Aprile 8.

Familiele boieresce cele mai vechie in Moldov'a, boieri-hotarnici, localitatea „Campulu lui Dragosiu.“ Pag. 110.

XX. Fara locu, 1420.

Colonisarea romana in Polonia; caracteristic'a vechielor institutiuni juridice la romani: libertatea intr'unirilor, eligibilitatea judecatorilor, rescumpararea muncilor etc. Pag. 153.

XXI. Fara locu, 1421.

Calatori'a unui ambasadoru franco-englesu prin Moldov'a: descrierea Cetatii-albe, hot'a moldovenilor, justiti'a lui Alecsandru celu bunu. Pag. 129.

XXII. Fara locu, 1422, augustu 20.

Vam'a din Berladu, herezirea vamelor la monastiri, diferint'i'a intre boieri-jupani si boieri-pani. Pag. 132.

XXIII. Fara locu, 1424, Augustu 5.

Danu-voda in Tiér'a-Romanésca: origin'a lui, memor'i'a cu-maniloru, tîganii séu atîganii, autonomi'a monastica, cronolog'i'a cu indictionu etc. Pag. 19.

XXIV. Westminster, 1427, Iuliu 8.

Unu banu de Craiov'a emigratu si pensionatu in Angli'a. Pagin'a 88.

XXV. Bistriti'a, 1428, Iuliu 8.

Tîganii si tatarii sclavi domesticiti; nume proprie tîga-nesci si tataresci; chinezii tîganesci; titlulu: Moldovlachi'a. P. 122.

XXVI. Sucév'a, 1429, Iuniu 1.

Enumeratiunea fiiloru lui Alecsandru celu bunu. P. 122.

XXVII. Argesiu, 1430, Septembre 16.

Danu-Voda in Tiér'a-Romanésca: unu grecu mare logofetu, formarea sateloru mosnenesci, scutirea particulariloru de dari. Pagin'a 73.

XXVIII. Sucév'a, 1431, Februarui 6.

Herezirea vamiloru la monastiri, subordinatiunea mona-stiriloru un'a la alt'a, prisece. Pag. 122.

XXIX, Sucév'a, 1433, Octombrie 8.

Stefanu-Voda in Moldov'a, sate autonome, curtea apelativa dela Iasi. Pag. 82.

XXX. Londra, 1434, Maiu 10.

Unu banu de Craiov'a impamentenitu in Angli'a. P. 88.

XXXI. Basel, 1434, Iuliu 14.

Legatulu papalu in Germani'a, capu alu misiunei catolice in Romani'a; stratageme pentru respandirea catolicismului. P. 177.

XXXII. Sucév'a, 1438, februarui 17.

Memori'a jidoviloru in numele unoru sate, mentiunea boie-riloru in documente de'mpreuna cu fratii si copiii loru. P. 4.

XXXIII. Tergovisce, 1439, septembrie 8.

Comerciulu Tierei-Romanesci cu Poloni'a si Moldov'a:

Rimnicu — depositu principale, vam'a de pe cara, fiorinii unguresci, fiisi lui Vladu-Voda Dracu. Pag. 84.

XXXIV. Sucév'a, 1442, Martiu 8.

Herezirea satelornu la boieri, mesterii sabiari, sasii colonisti. Pag. 74.

XXXV. Sucév'a, 1442, Maiu 8.

Stefanu-Voda in Moldov'a; frate-seu Petru; tatarii selavi; vatamanii tataresci; pisarii si gramaticii domnesci. Pag. 128.

XXXVI. Tergu-de-josu, 1444, Aprile 26.

Petru-voda in Moldov'a; tîganii. Pag. 123.

XXXVII. Pobrat'a, 1447, Octombrie 5.

Genealogi'a lui Petru-voda; diecima domnésca de vinu; céra domnésca; Tergulu-Frumosu. Pag. 113.

XXXVIII. Pobrat'a, 1448, Aprile 5.

Darile la romani: posadu, podvóda, ilisiu, facerea de móra etc.; platile judiciarie: glóbe, tretin'a; obligatiunea militaria de a servi cu léfa; tribunalele superiòrie din Iasi si din Harlêu; mesterii. Pag. 153.

XXXIX. Vasluiu, 1452, februarie 24.

Alecsandru-Voda in Moldov'a: orasiulu Tighinea in arenda, pescariele din Besarabi'a. Pag. 141.

XL. Sucév'a, 1452, Aprile 8.

Genealogi'a lui Alecsandru-Voda, modulu stringerii diecimei vinului. Pag. 101.

XLI. Sucév'a, 1453, Ianuariu, 26.

Multimea viieloru in Moldov'a: Cotnariu, Harlêu etc.; originea sasésca a municipalitatiloru romane; tîganii si tatarii; monet'a rublei de argintu, boieri-hotarnici; mori. Pag. 102.

XLII. Némtiu, 1453, Aprile 3.

Tatarii sclavi; deacii domnesci. Pag. 142.

XLIII. Tergovisce, 1456, Aprile 15.

Vladislau-Voda in Tiér'a-Romanésca; originca lui; satulu Corbii. Pag. 142.

XLIV. Pétr'a, 1456, Septembre 8.

Stefanu celu mare in Moldov'a: vamile dela Bacau si Tazlén, cuvinte comerciali tataresci, doua feliuri de sigile domnesci. Pag. 154.

XLV. Sucév'a, 1459, Maiu 20.

Sate unguresci in Moldov'a; episcopulu catolicu; darea vladicésca; jurisdictiunea monastica; tribunalulu superioru dela Bacau; diecim'a de albine; pripasiuri; monet'a minima grosiu. Pagin'a 113.

XLVI. Sucév'a, 1466, Iuliu 9.

Genealogia lui Stefanu celu mare; consiliulu eclesiasticu si laicu; diecim'a de miere; tatarii domnesci etc. Pag. 114.

XLVII. Putn'a, 1471, Augustu 15.

Vam'a dela Tiutior'a; comerciulu de eesportu alu Kiliei. Pagin'a 115.

XLVIII. Sucév'a. 1472, augustu 19.

Glóbe pentru omoru; glóbe pentru rapiri de fete; jurisdictiunea monastica; fiu lui Stefanu celu mare. Pag. 124.

XLIX. Cetatea-alba, dupa 1475.

Stefanu celu mare fortifica Cetatea-alba; architectu greco. Pagin'a 178.

L. Sucév'a, 1480, Octombrie 5.

Resbelulu lui Stefanu celu mare cu muntenii lui Tiepelusiu-Voda si cu turcii; rolulu megiesiloru in procese. Pag. 116.

LI. Sucév'a, 1481, Februarie 1.

Pretiulu mosieloru; zlotii tataresci; mentiunea unui Dragosiu vitézulu din secolulu precedinte. Pag. 75.

LII. Tergovisce, 1483, Iuniu 5.

Originea sateloru mosinenesci: darea de calu catra fiscul pentru transactiuni teritoriali. Pag. 37.

LIII. Sucév'a, 1489, Martiu 13. .

Modulu delimitatiunii teritoriali; mentiunea unui tergu antic Sarat'a; form'a grammaticală „rumaru“ in locu de „romanu;“ mai multe cuvinte romanesce. Pag. 154.

LIV. Fara locu, 1490, Ianuariu 7.

Institutiunea juratiloru in Tiér'a-Romanésca: 12 jurati,
24 jurati. Pag. 69.

LV. Bucuresci, 1490, Iuliu 26.

Darea de calu catra fiscu pentru transactiuni teritoriali;
formarea satelor mosinenesci; Bucuresci — capitala. Pag. 5.

LVI. Sucév'a, 1490, Octombrie 15.

Famili'a Balsiu. Pag. 156.

LVII. Sucév'a, 1491, Februarie 26.

Originea porecleloru ereditarie la romani. Pag. 156.

LVIII. Mosev'a, (1498—1499).

Politici'a lui Stefanu celu mare cu vecinii; ide'a unei mari
aliancie contr'a turciloru. Pag. 81.

LIX. Fara locu (1498—1499).

Relatiunile Lituaniei cu Moldov'a. Pag. 81.

LX. Para locu (1498—1499).

Diplomati'a Moldovei cu Poloni'a, Moscov'i'a si Crimulu;
rolulu deaciloru domnesci; starost'i'a Hotinului; ocupatiunile
ovreiloru in Moldov'a. Pag. 82.

(Va urma).

Din actele societatii „Transilvani'a“ pentru ajutoriulu studentiloru
romani din Transilvani'a si partile ei.

(Continuare).

Din actele adunarei generale dela Februarie 1868 mai
scótemu cuventarea dului presiedinte, rostita in 2. Febr. Dupa
acést'a vomu reproduce cuventarea dului Hajdeu.

Dlu presiedinte Papiu cuventà asia:

Domnii mei!

Precumu sciti, fondulu societatii verificatu de adunare la
22. Octombrie a. tr. in bonu si in numerariu era lei vechi:
12,358 si 32 parale.

Dela 22. Oct. pana astadi, precumu veti binevoi a ve in-
credintia din condicele si dosariele societatii si din bilanciulu

cassieriei noastre, au mai intratu in cass'a societatii dela 211 membrii noi, din estraordinare si o subventiune dela consiliul judetienu de Covurlui, sum'a de lei vechi 20,031 p. 11, care adaosu la fondulu remasu din trimestrulu trecutu face sum'a totala a venitului societatii dela inceputu pana astazi lei vechi 32,390 p. 3. Inse:

1) S'au cheltuitu in trebuințele societatii in lunele Noembe si Decembrie a. tr. si Ianuariu a. c. lei vechi 4863 p. 36.

2) S'au datu cu imprumutare la vistieri'a statului 16,000 lei vechi pe trei luni cu cate 8 si 10%, pentru care primitramu doua bonuri, unul de lei 5125, altul de 11,220, impreuna 16,345.

3) Se afla in numerariu in cass'a societatii lei 234.

Astfeliu, scadiendu cheltuiele, fondulu societatii in trei bonuri si in numerariu este astazi lei vechi 27,526 p. 7.

Precum vedeti in acestu alu douilea trimestru, de si membrii s'au facutu mai pucini, dar bani au intratu mai multi decat in trimestrulu trecutu.

Craiov'a s'a distinsu mai multu in acestu trimestru, multiamita staruintiei Dloru deputati Chitiu si Stolojanu si Dloru profesori: Olteanu, Michali, Fauru s. a. Dela Craiov'a s'a primitu pana acumu sum'a de lei 5776 (aplausu). — D. comerciantu Bursanu din Bucuresci a oferit u societatii lei 960. D. Robescu, fostulu membru la curtea apelativa, 1008 lei. Pre santi'a sa parintele episcopu Dionisie, Buzeu, pre langa 12 galbeni a mai oferit u societatii carti in valore de lei 864 p. 21 (aplause). — Mai multi insi responsera sum'a de 12 galbeni; ei se voru proclama indata de membri (aplause). — Merita mentiune onorabila urmatorii DD. membri ai societatii:

Domin'a Elis'a Anton I. Arion, care responde cate lei 15 p. 30 pre luna;

Domin'a Elis'a Siaicaru a responsu lei 186;

D. I. P. Poenariu, Craiov'a " 108;

" Teodoru Peia " 108;

" Rafaelu Hagiadi " 108;

" Achilu Zamfirolu, Rimnicu-Valcii " 113;

" Eugeniu Predescu, Bucuresci " 189;

" V. A Urechia " 162;

" Stefanu N. Timolianu " 192;

" Antonu I. Arionu cate lei 15 p. 30 pre luna;

" capitanu Constantinu Horadianu, Bucuresci, da pre anu lei 744, a responsu 372;

D. locotenentu Nestoru, Bucuresci, da pre anu 384 lei,
a respunsu 160;

„ Nicolae Christu, Bucuresci, lei 310; si alti (aplause).

Mai este de insemnatu ca, dupa ce socotelele se incheiasera, au mai intratu la societate órecare sume cari ne mai putendu fi trecute prin formele cerute de statute si de regulele stabilite de comitetu nu s'an pututu prevedé in bilanciu, ramindu se se prevédia in trimestrulu viitoriu. Acestea sunt:

1) Dela D. deputatu C. A. Dimonisie lei 411.

2) Pentru cartile daruite de pré santi'a sa episcopulu Dionisie si cumparate de ministeriulu cultelorui lei 864 p. 21.

3) Dela D. capitanu Horadianu tacse de membrii si remasitie lei 705 par. 28.

4) Dela D. G. Vancea remasitie lei 216.

Remasitie intra neincetatu.

5) Presiedintele de onóre alu societatii D. Lupascu a mai adus o suma de un'a suta galbeni, bani adunati in districtulu Covurluiu. Sciti, Domnii mei, ca D. Lupascu promisese a mai aduna pentru societate vreo 500 galbeni. D-sa are se intregescă preste pucinu acésta suma. Éta scrisórea ce priimii chiaru eri dela D-sa:

Domnule Presiedinte!

„Impregiurari neprevediute si neatarnate de putint'a mea au avutu de efectu a mai intardia completarea subscriptiunei sumei de 500 galbeni pentru societatea „Transilvani'a.“

Ve depunu acumu inca sum'a de 100 galbeni, productulu subscriptiunilor ce au mai urmatu; mai sunt inca 80 galbeni subscriptisi, dar incassanduse acumu si pe cari voi avé fericirea a'i depune odata cu sum'a ce mai remane pana la intregirea sumei de 500 galbeni.

Permitetimi, D-le presiedinte, a ve repeti incredintiarea solemna si a lua angajamentulu moral si materiala, ca sum'a promisa va fi neaparatu completata si pentru acést'a ve ceru voia a retîne la mine inca trei luni liste de subscriptiuni ce mi ati confiatu. — Priimiti etc. (Semnatu) Al. Lupascu.“

(Applause prelungite).

O multîme de liste impartîte inca nu ni s'an pututu inapoi, precum listele dela Giurgiu, Brail'a etc. Asceptam listele si o suma insemnata dela Berladu.

Dela onor. D. deputatu Stolojanu priimiiu eri urmatórea adresa:

Dominule presedinte!

„Am placerea a ve anuncia ca comitetul teatrului italianu din Craiov'a a datu o representatiune in beneficiul societatii „Transilvan'a;“ produsulu acelei serbatori teatrale vi'lui voiu aduce indata ce'lui voiu priumi. — Priimi etc.

(Semnatu) Membrulu comit. teatrului italianu din Craiov'a.
A. Stolojanu.“

(Viie aplause).

In privirea acestei representatiuni éta ce serie unu corepondinte din Craiov'a alu Gazetei Transilvaniei:

„Craiov'a, ^{29/1}, Ianuariu. Aséra avuramu un'a din petrecerile cele mai miscatòrie de inima. Ne credému transportati de pre tierii Dunarei pre cel'a alu Tibrului. Ni se parea ca vedemu in locu de piscurile Carpatilor pre cele ale Apeninilor. Ni se parea in fine ca audímu cantecele dulci si melodiòse ale sirenelor insirate pre tierii adriaticei si ai mediterranei, că se adóarma pre continentalii dintre aceste doua mari, pentru că se nu afle despre suferintiele si tristeti'a fratilor loru dela Tis'a si Carpati. Aséra trup'a italiana de aici a datu o representatiune (opera) in beneficiul societatii „Transilvan'a.“ Initiativ'a la acést'a a luat'o D. Anastasiu Stolojanu, deputatulu colegiului III. la camer'a legislativa si membru alu comitetului teatralu italiano. D-lui ecplicandu directorului trupei, Dlu Vernici, scopulu societatii, adeca: de a trimite tineri la invatiatura pre la universitatile Europei, si propunendu'i a veni prin o representatiune in ajutoriulu fondului societatii, toti esclamara cu mare entusiasmu: Facciamo! Facciamo! con piacere, per i nostri fratelli Transilvani! Si intr'adeveru ca facura, pentruca intrég'a trupa isi desvoltà tota art'a sa, éra mai virtosu baritonulu D. Giuseppe del Puente, se aratà sublimu.

D. Stolojanu adresà catra publicu unu apelu care se tipari in fruntea afisiului, teatrulu si publiculu se aratà cu multa buna-vointia, pentru ca lojele erau pline ca nici odata. Multi platira loj'a cu cate 3—4 galbeni. Venitulu se va vedé publicatu de catra societate la timpulu seu; pana acumu se aude ca elu s'ar sui la 130 galbeni. — Representatiunea coprindea patru parti: partea anteia actulu alu douilea din Sonnambul'a; partea a dou'a actulu alu treilea din Maria di Rohan; partea a trei'a actulu alu patrulea din Trovatore; partea a patr'a actulu alu treilea din Ernani. (Viie aplaùse).

Asemenea fapte sunt mai presusu de verice elogiu; ele n'au trebuintia de comentarie.

Vicepresedintele nostru D. Urechia ne promisese o conferinta; D-sa organizéza o serata artistica si literaria sub auspiciile si in folosulu societatii pentru 18 ale curentei.

Atari esemple, sa fimu siguri, nu voru remané neimitate.

Vinu acumu la unu factu de mare importantia pentru societate.

Decandu Carolu I. celu mai liberalu din principi, chiamatu de provedintia, s'a suitu pe tronulu Romaniloru, unu spiritu binefacatoriu planéza asupr'a intregei romanimi, spiritu generosu, spiritu romanu. Sub influinti'a acestui spiritu nevediutu dar potinte, s'a infiintatu societatea „Transilvani'a.“ Impinse de acestu spiritu mai multe consilie judetiéne si municipale incepura a votá, din propri'a loru initiativa, sume insemnate pentru ajutoriulu studentiloru romani de preste Carpati. Primulu exemplu 'lu dete consiliulu judetiénu si celu municipalu de Galati, in var'a trecuta exemplulu fù urmatu. Dar aceste ajutórie se dedea sub forma de stipendie anuale. Comitetulu societatii vediu órecare inconvenientu in acésta forma de ajutórie. Atunci publicaramu prin diare unu apelu catra amicii societatii „Transilvani'a.“ Acestu apelu e reproodusu si in cartea I. a societatii. Dicému in acestu apelu: „Nu numai particularii, dar ministriulu cultelor si instructiunei publice si mai multe consilie municipale si judetiéne venira in ajutoriulu societatii Transilvani'a, alocandu in budgetele loru de pre acestu anu, sume insemnate pentru societate. Junimea si tóta natiunea le va fi pururea recunoscatorie. O simpla bagare de séma ne permitemu cu acésta ocasiune catra consiliele municipale si judetiéne ale Romaniei. Mai multe din aceste consilie, inspirate de simtiu adeveratu nationalu, votara mai multe stipendie pentru junii romani de preste Carpati. Prea frumosu. Se nasce ince intrebarea, ce voru face la anulu acesti juni plecati la studie in strainatate, daca consiliele n'aru mai fi in stare de a prevede acele sume in budgetele aniloru viitori, séu daca guvernulu ori adunarea n'ar gasi cu cale a le incuyiintiá? ca-ci budgetele se votéza pre unu anu. Marturisimu ca acésta intrebare ne imple de ingrijire. Noi credemus ca acele consilie au lucratu mai bine si in tóte privirile mai intie leptiesce, cari fara a crea stipendie nesigure, au prevediutu in budgetu o suma cértă anume pentru societatea Transilvani'a. Asta societate priimindu banii ii capitaliséza depuindui la vistier'a statului. Societatea nu da stipendie decatul din venitulu anualu alu capitalului formatu astfelui. Cu chipulu acest'a, precum cu capitalulu remane neatinsu,

asia stipendiulu e siguru si nesupusu la nici o eventualitate. Adeveratu ca din acestu venitu la inceputu pucine stipendie se potu crea; dar mai bine pucine si sigure, decat multe si incerte. Si in fine, daca consiliele potu si in anii viitori se respunda sum'a votata pe anulu curentu, lucrulu si in privirea numerului stipendielor mai totu acolo ese, cu unic'a, dar marea deosebire, ca in sistem'a nostra se face unu ce solidu si siguru, si nu espunem pre junii studiosi trimitiendui in strainatate cu stipendie nesigure.“

Nu ne marginiramu la acesta publicatiune; ne adresaramu unde se cuvine, precumu veti vedé din dosariu, spre a indreptá acestu inconvenientu. Urmarea a fostu, ca mai multe consilie au luatu in consideratiune observatiunile nostre, care erá atatu in interesulu loru catu si alu nostru.

Astfeliu, consiliulu judetiénu de Craiov'a prevediù in folosulu societatei lei 2000.

Consiliulu municipalu de Bucuresci lei noui 6000, adeca 16,200 lei vechi.

Consiliulu judetiénu de Ilfov'u lei noui 2964, adeca lei vechi 8002 p. 32.

Prefectulu de Rîmnicu-Saratu prin o telegrama adresata guvernului si pre care D. ministru de culte a binevoitu a pune resolutiune: „se cuvine presiedintelui societatei Transilvani'a,“ arata ca: consiliulu judetiénu a alocatu sum'a de 4000 lei vechi pentru ajutoriulu studentilor transilvaniani.

Astfeliu voru fi facutu si alte consilie, dela care inse pana acumu n'avemu incunosciintiare oficiale. Aceste sume pentru consilie sunt neinsemnate; pentru noi sunt unu beneficiu imensu.

Comitetulu permanentu de Ilfov'u ne au incunosciintiatu oficialmente, prin adresa Nr. 65, ca in budgetulu consiliului generale pre anulu curentu s'a prevediutu la capu II. §. 6 art. 41, sum'a de lei noui 2964 sub numire: se da societatii 'Transilvani'a, pentru ajutoriulu studentilor etc.

(Va urma.)

Clio.

(Continuare).

Anno

1509 Nobilitatio inter Saxones. Suppl. — p. 364.

1510 Saxones evocantur ad Comitia Hungariae. Suppl. — p. 345.

1511 Saxones si Siculi lite impeterent, lis ad Forum Saxonum deveniat et appellatio ad Regem. Suppl. — p. 384.

- 1511 Saxones malefactores in terris quoque nobilium persequantur. S. — p. 398.
1513 Thomas AEppus Strigoniensis voluit Clerum Cibiniensem et Coronensem antea proprio Eppatu gaudentem suaे jurisdictioni subjecere. (C. D. T. IV.) p. 143.
1514 Saxones non nisi in facto jurium possessionariorum tenentur stare coram foris nobilium. Suppl. Cod. Dipl. Tomi VI. pag. 12.
1515* Saxones. Reg. Arch. Tomi III. pag. 388.
1515 Sax. liberantur a violento Siculorum descensu. Suppl. — p. 13.
1515 " Pro uno anno immunes ab omni exactione. Suppl. — p. 13.
1515 Invitantur ad Comitia Vásárbelyiensia. Suppl. — p. 14.
1516 Saxones protestantur contra jurisdictionem AEppi Strigoniensis. Suppl. — p. 20.
1517 Duae sedes . . Suppl. Cod. Dipl. Tomi VI. p. 21.
1517 Sax. dant subsidium. Suppl. — p. 25, 1519 p. 66.
1518 Segesvár immunitatur a solutione Cameræ. C. D. T. IV. p. 245.
1519 Saxones Bistricienses evocantur in praesentiam Vajvodæ. C. D. p. 179.
1520 Magistri Civium, Judices Civitatis Cibiniensis et Septem Sedium. C. D. p. 187.
1520 Domus consistorialis (Universitatis) Cibinii. C. D. p. 187.
1521 Sax. vocantur ad coronationem et Com'ia. Suppl. — p. 83, 1527 pag. 133.
1521 Onus militandi reluunt. Suppl. — p. 84.
1521 Candidatorum ad officium Comitis et Judicis Regii Cibiniensis nomina Regi submittunt. Suppl. — p. 84.
1521 Solvunt subsidium pro vestitu Reginæ. Suppl. — p. 85,
1522*) Nemo jura Cleri Saxonici violet. — Vetantur innovationes in decimatione. Suppl. — p. 87.
1523 Sax. a condescensione militum et praestatione pro iisdem avenae, vini et ferculorum sint immunes. Suppl. — p. 296, 1538 p. 295.
1524 Sax. ne violent jura Decani Cibiniensis. Suppl. — p. 93.
1524 A Saxonibus Transilvani auxilia petunt. Suppl. — p. 100.
1525 Sax. sint liberi ab omni exactione itinerantium et militum. Suppl. — pag. 103.
1525 Ne in causis profanis coram Judice spirituali comparere teneantur. Suppl. — p. 103.
1526 Sax. advehant Bombardas. Suppl. — p. 110.
1526 Sacerdotes quoque capiant arma. Suppl. — p. 111.
1526 Saxones insurgant. Suppl. — p. 111.
1526 Civitatenses in officio constituti non solvant censum. Suppl. — p. 112, 1532 p. 197.
1526 Sax. dent 5000 milites. Suppl. — p. 119.
1527 " insurgant. Suppl. — p. 133.
1529 Notarius Provincialis Saxonum Rappolt. Suppl. p. 156.
1529 Possessiones nobilitares in Fundo Saxonum. Suppl. — p. 156.
1529 Eppus Albensis exercet judicium in Capitulum Cibiniense et Mediense. Cod. Dipl. p. 231.
1531* Saxonum Parochiae conferuntur per Regem. Reg. Arch. T. III. p. 164.
1531* " Universitatis congregatio. Reg. Arch. T. III. p. 31.

*) Vide Observ. in fine.

- 1534* Saxones. Reg. Arch. T. III. p. 71 et 128.
1539 Sax. a jurisdictione Comitatensi eximuntur. S. C. D. T. VI. p. 307.
1539 Census Sax. administretur Magistro Civium Cibiniensi. Suppl. — p. 308.
1439 Mercatores Saxones sint liberi. Suppl. — p. 308.
1539 Sacerdotes Sax. in jurisdictione per politicos ne turbentur. S. C. D. T. VI. p. 308.
1541 Saxones insurgant. Suppl. — p. 345.
1541 Universitas Saxonum concludit articulos. Suppl. — p. 345.
1542 Sax. insurgant. Suppl. — p. 349.
1542 Ferdinandus privilegiorum manutentionem promittit. Suppl. — p. 349.
1542 Sax. — laudantur. S. — p. 349.
1543 Terra Saxonum vocatur Terra Regalis. C. D. T. IV. p. 336.
1543 Saxones in Comitatibus possessionati. C. D. — p. 336.
1543 Villae Saxonum in Comitatu Albae et Küköllö existentes intuitu contributionis non subsunt Comitatibus. C. D. — p. 331.
1543 Nobiles inter Saxones bona habentes inter Saxones contribuant. Suppl. C. D. T. VI. p. 361.
1543 Sacerdotes Sax. percipient Decimas majores et minores. Suppl. — pag. 361.
1544 Assecurantur Sax. per Ferdinandum I. Suppl. — p. 365 bis.
1544 Universitas Sax. Concludit in Causa Religionis Lutheranac. Suppl. — pag. 365.
1545 Sax. s. Martini ad festum Catharinae solvant. Suppl. — p. 369.
1546 Parochi Sax. ne emant domos lapideas Cibinii. Suppl. — p. 381.
1548 Clerus Saxonius. C. D. T. IV. p. 389.
1550 Quae causae ad Forum Cleri Sax. pertinent? domus eorum ne invadantur et antiquae libertates confirmantur. S. C. D. T. VII. p. 5.
1551 Saxones evocantur ad Comitia Posoniensia. S. C. D. T. VII. p. 26.
1552 Septem Sedes. Suppl. — p. 30.
1552 De foro processuum per Siculos contra Sax. agitandorum. S. — p. 30.
1552 Dueae sedes Medgyes et Schelk. S. — p. 41 et 49, 1153 p. 120,
1555 p. 119.
1553 Possessiones Comitatus Albensis et Kükölöiensis, quas Saxones possident, expugnantur e regestro Comitatensi et contribuant in medio Saxonum. Suppl. — p. 67.
1553 Saxonum Censu. Suppl. — p. 91.
1553 Causa coram foro Kolosvariensi incaminata ad Universitatem Saxonum appellata. C. D. T. IV. p. 461 lit. a) et b) item p. 446.
1553 Confluxus Universitatis Sax. C. D. — p. 9. *1554 Septem et dueae Sedes. Suppl. — p. 95, 1559 p. 156, 1561 p. 173,
1575 p. 377, 1576 p. 395.
1554 Comitia in Civitatibus Saxonice non nisi in summa necessitate celebrentur. Suppl. — p. 96.
1554 Sax. a condescensione militum et praestatione ferculorum, vini et avenae sint immunes. Suppl. — p. 101.
1554 Resolutio et mandatum, quoad manutentionem Saxonum in suis privilegiis. Suppl. — p. 107 bis., 1555 p. 123 ter.
1555 Possessiones Saxonicae vocantur possessiones Regiae Majestatis. C. D. T. V. p. 7.

- 1555 Judicia gralia per Vajvodas ne celebrentur in Civitatibus Saxoniciis.
Suppl. C. D. T. VII. p. 123.
- 1557 Civitas Cibiniensis et septem Sedes. C. D. p. 9.
- 1557 Sigillum Saxonum provinciale. C. D. p. 23.
- 1557 Saxones. C. D. p. 27.
- 1557 Saxonum commercium. Suppl. — p. 135.
- 1558 De origine subsidii nationalis. Suppl. — p. 149.
- 1558 A saxonibus levat Isabella Reg. 4000 fl. S. — p. 149.
- 1558 Politici ne se ingerant in jurisdictionem ecclesiasticam et in causas
Sedis Spiritualis. Suppl. — p. 141.
- 1558 Modus solutionis Decimarum vini Pastoribus Saxoniciis. S. — p. 149.
- 1559 Mandatum contra eos, qui se jurisdictioni ecclesiasticae immiscerent,
Pastorumque bona et decimas occuparent. Suppl. — p. 153.
- 1559 Universitatis Sax. sententia. Suppl. 165.
- 1559 Sigillum Universitatis duplex. S. — p. 167.
- 1568 Saxones. C. D. T. V. p. 148, 1569 p. 153, 1572 p. 196, 1574
p. 214, 1578 p. 287, 1581 p. 361, 1583 p. 399.
- 1569 Aurum nonnisi Saxonibus licitum cambiare. Suppl. — p. 261, 1571
pag. 294.
- 1570 Clerus Saxonius a jurisdictione civili exemptus, habet propriam ju-
risdictionem ecclesiasticam. C. D. T. IV. p. 183—186.
- 1572 Clerus in Synodo libere eligat Semper Superintendentem. Suppl. —
p. 323.
- 1576 Saxones insurgant cum mille peditibus pixidariis. Suppl. — p. 411.
- 1576 Saxonibus notificatur peracta coronatio Stephani Bathori in Regem
Poloniae. Suppl. — p. 411.
- 1583 Septem et duae Sedes. C. D. T. IV. p. 387.
- 1583* Una-quarta possessionis Sz. György Distr. Bistriciensis confertur Ni-
colao Szabo. Reg. Arch. T. IV. p. 7.
- 1583* Una-quarta possessionis Körös Sedis Mediensis confertur Michaëli
Szemere. Reg. Arch. ibidem p. 7.
- 1584 Nobiles inter Saxones. C. D. T. IV. p. 436.
- 1589 Saxonum onus vecturae. C. D. T. VI. p. 67, 1593 p. 135, 1598
pag. 233.
- 1596 Saxonum onus descensus. Cod. Dipl. — p. 182, 1602 p. 317, 1608
pag. 452.
- 1600 Saxones laudantur a Rudolpho II. C. D. — p. 286, 1604 p. 340.
- 1611 Saxones incurunt notam. C. D. T. VII. p. 35 et 1612 p. 44.
- 1612 Saxones. C. D. p. 86.
- 1613 Saxonum praerogativa nobilitaris. P. 104.
- 1614 Saxones. Reg. Arch. T. III. p. 389.
- 1614 " C. D. T. VII. p. 134 bis., 1615 p. 168 et 197, 1617 p. 224.
- 1618 " C. D. T. VIII. pag. 76.
- 1619 " C. D. T. VII. p. 272, 1621 p. 308, 1622 p. 312, 1626
p. 349, 1627 p. 364 et 367, 1628 p. 396 et 398, item p. 418 et
431, 1630 p. 445.
- 1634 Saxones. C. D. T. VIII p. 76, 1636 Liga Sax. p. 116.
- 1638 " C. D. T. VII p. 308.
- 1642 " C. D. T. VIII. p. 415, 1650 p. 415, 1653 p. 456, 1654
p. 486, 1656 Saxonum Census p. 496, 1657 p. 506 bis.

- 1662 Saxones. C. D. T. IX. p. 9, 10, 14; 1667 p. 111, 1669 p. 152,
1679 p. 234, 1681 p. 266, 1682 p. 270 1685 p. 286, 1691 p. 329,
1693 p. 354, item p. 361.
- 1662 Septem Judices Saxonum. C. D. T. IX. p. 11.
- 1669 Nobilitas Sax. C. D. T. IX. p. 152.
- 1675 Liga Saxonum. C. D. T. IX. p. 200.
- 1681 Saxones. Reg. Arch. T. III. p. 389.
- 1682 " " " " " 389.
- 1701 Saxonum census cathedralicus. C. D. T. XI. p. 321.
- 1722 Saxonica Natio quaerulatur contra usurariam pravitatem. C. D. T.
XII. p. 155.
- 1726 Saxonica Natio quaerulatur contra conscriptionem. C. D. T. XII.
p. 237 et 243.
- 1766 Saxonica Natio obtinet titulum Inelytae. C. D. T. XII. p. 467.
(Va urma).

CONSTANTINU BRANCOVANU.

Drama in cinci acte.

(Continuare).

SCEN'A VII.

(Ua camera la Vizirulu).

Vizirulu, Mihaiu Racovitia.

Vizirulu.

Ce imi aduci acolo?

Mihaiu Racovitia.

E list'a de tradare.

Precumu si chezasi'a boeriloru, ce are
Taria, ca tieranulu nu se va reseula.
Candu va esi firmanulu boerii voru lega
Pre Domnulu Brancovanu.

Vizirulu (aruncandu ochii pre chartii).

Tu esci unu harnicu omu.

Vrei tu, priimesci, iui spune, se fii acolo Domnu?

Mihaiu Voda (aruncandu-se la pôlele Vizirului).
Primestru cu fericire si juru pre a mea viétia
Se servu cu credintia pre Pórtă!

Vizirulu.

Deminétia

Vei fi numitu Domnu tierei. Unu Ag'a se va duce
Acolo cu firmanulu; domnia se apuce,
Naintea ta. Acum'a ti-amu datu ce ai vrutu, Mihai.
Esei resbunatu in tóte. Ceva se-mi ceri mai ai?

Mihaiu Racovitia.

Inalte Dómne, inca ceva cá se scii voiul:
A Domnului ua fica cu sociulu ei, la noi
Aicea locuiesce, si multe intrigî face,
Cu solii si tramisii straini. O lasi in pace?
Ea s' alu ei sociu venira aicia cá se ica
P'a lui Cantemiru fica lui Radu se o dea
Socie! Radu, Dómne, fiu Dominului. Scii bine
Ca Cantemiru acel'a de Rusi chiaru adi se tiene?
(La o parte).

Resbun'a mea se fie intriga. S'o robescu.
Ce nu-mi a datu ea insasi, eu cata se-i rapescu!

Vizirulu.

E jună, e frumósă, si de harem e buna?

Mihaiu Racovitia.

Frumósă cá lumina; si nu e inca muma.

Ceausiu Emini (intra).

Vizirulu.

Vinu, Emini. Tu mane se calci alu ei conacu,
Si in harem la tine, s'o puni sub unu iasmacu!

SCEN'A VIII.

(Ua camera la Domniti'a Balasia in Fanaru).

Domniti'a Balasia, Ag'a Manolache.

Domniti'a Balasia.

Adi este di frumósă. E mare serbatore.

Ag'a Manolache.

Domniti'a mea, esci astadi frumósă cá unu sóre!
Cu pretiöse lucruri tu te-ai impodobitu,
Si dulcea bucuria, in sufletu-ti umbritu,
Versandu-se cá roa pre floréa cea palita,
Iti da ua facia viua si dulce, si 'nflorita.
Adi la patriarchia toti ochii incantati
Se intorceau spre tine de fermecu-ti legati.
Eramu gelosu d'aceste priviri neinfrenate.
Eramu gelosu de sóre, de bórele curate
Ce p'ale tele bucle se inganau usioru
Si me temeamu ca marea din vasulu plutitoru,
Voindu se te sarute, se nu te pravelésca
In unde. Esci frumósă, cá steau'a cea cerésca.

Domniti'a Balasia.

Se fii gelosu de mine! tu nu scii, dragulu meu,
Pre cati cu frumusetica ii facu nebuni dieu, eu.
Si trebuie a-ti spune, ca mie forte mi place
Se vediu aceste turme de omeni ce se face
De risu; coti dicu in trécatu cuvinte care pera,
D'amoru, de frumusetie, de sora, stele, ceru,
Amestecate inca cu lacrimi, cu suspinc;
Ah! toté-aceste lucruri me facu se ridu pre mine.
Tu nu scii, Mihaiu-Voda celu scosu, celu suparatu
Pre tata-meu, eri sera se ridu atatu mi a datu!
Ca nu puteamu respunde. Mereu me curtenesce.
Aséra in genuche dicea ca me iubesce,
Ca more. Si d'ua-data in nebuni'a sa,
Imi dice se ieau séma, ca-ci isi va resbuna!

Ag'a Manolache.

Elu a remasu totu tineru. Suntu multi ca elu in viétia.
Ah! étt-unu omu ce face pre cerulu vietii cétia.
Elu cérea la Vizirulu cu intriga-a lovi,
Pre socrulu meu, domnia si viétia- a-i rapi.
(Se aude scomotu afara).

Dér' ce audu prin curte, prin casa?
(Privesce pre feréstra).

Ce prada! ce farama!... Ce vinu aici tiranii?

Cei d'inainte, Emini Ceausiu.

Emini Ceausiu.

Totu ce sa asta-aicea e lucru 'mperatescu.
(Catre Ieniciari).

Luati totu!

(Catre ginerele Domnului).

Ér' pre tine d'aicea te rapescu
Spre-a merge la 'nchisore!
(Catre domnita).

Tu tinera ghiaura

Vei merge dupe mine, lasandu-ti ori-ce ura,
Vei merge in haremum-mi; d'acum esci rob'a mea.
Ostasi! luati aminte se nu ve fuga ea.
O feregea pre umeri si unu iasmak pre frunte,
Se-ascundia ochii negri ce cerca se se 'nerunte!

(Va urma).